

EXPUNERE DE MOTIVE

În ultima perioadă, un număr important de autorități ale administrației publice locale au solicitat găsirea unui soluții legale, pentru a putea demonstra că dețin sub orice formă terenuri aflate în domeniul public al statului și administrarea Administrației Naționale „Apele Române” (terenuri aflate în albiile de râuri), pentru a putea realiza proiecte publice de infrastructură pe ape sau în legătură cu apele (în cele mai multe cazuri poduri), finanțate din fonduri europene.

Ca urmare, ne confruntăm cu această problemă legată de deținerea cu orice drept a terenurilor din albiile minore sau din zonele de protecție ale cursurilor de apă.

De asemenea, vă facem cunoscut faptul că, bunurile care sunt solicitate fac parte din categoria bunurilor prevăzute la art. 136 alin. (3) din Constituția României, republicată, potrivit căruia *bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.*

Totodată, potrivit dispozițiilor instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale "Apele Române", aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.404/2003, cu modificările și completările ulterioare, *bunurile de natura celor prevăzute la art. 136 alin. (3) din Constituția României, republicată, și de Legea nr. 213/1998, cu modificările ulterioare, sunt date în administrarea exclusivă a Administrației Naționale "Apele Române".*

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile alin. (4) al art. 136 din Constituția României, republicată, aceste bunuri pot fi închiriate, concesionate, date în administrare sau în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.

Tot în acest sens, reiterăm faptul că, în conformitate cu prevederile Legii nr.213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, acestea pot fi concesionate sau închiriate.

Pe de altă parte, pentru darea în folosință gratuită problema este generată de interpretarea din Legea nr.287/2009 - Codul Civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind organizațiile de utilitate publică care nu include și autoritățile administrației publice centrale sau locale.

Având în vedere că aceste probleme au efecte negative asupra absorbției fondurilor europene, este necesară o reglementare expresă în acest sens.

În situația în care s-ar opta pentru varianta închirierii bunurilor proprietate publică către autoritățile administrației publice locale, acestea, conform prevederilor Legii nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu ar putea realiza construcții definitive pe aceste terenuri.

În varianta concesiunii, fiind vorba de proiecte de infrastructură, de interes public, respectiv: traversări de cursuri de apă, prize de captare, praguri de stabilizare a talvegului în zona traversărilor, lucrări de apărare a obiectivelor de interes public, care ocupă aceste terenuri pentru o perioadă foarte mare de timp de ordinul zecilor de ani, plata redevenței pentru concesiune sau a chiriei ar greva bugetele entităților care dezvoltă astfel de proiecte și de asemenea, procedura de atribuire ar necesita o perioadă îndelungată, ceea ce ar conduce la imposibilitatea atragerii de fonduri europene. De reținut e și faptul că durata de viață a construcției poate să fie mai mare decât durata concesiunii.

În plus, din punctul de vedere al gospodării apelor declanșarea unor proceduri de concesiune poate conduce la un număr de cereri pentru orice tip de folosință publice sau private, care poate crea o mare problemă, în ceea ce privește managementul apelor.

De asemenea, nici varianta concesiunii nu este o soluție, în contextul în care, prin coroborarea art.5 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 22/2007, cu modificările ulterioare, calitatea de concesionar nu o poate avea autoritatea administrației publice locale.

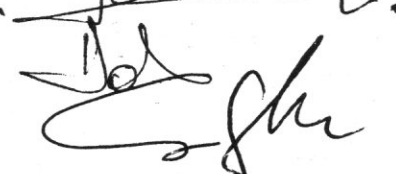
Ca urmare, singura soluție ar fi elaborarea unui proiect de lege, prin care să se transfere acele bunuri din domeniul public al statului în domeniul public local, pentru realizarea proiectelor de infrastructură publică.

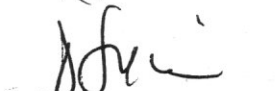
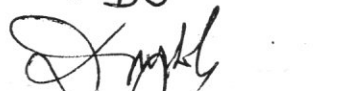
Referitor la această propunere, dorim să vă informăm că un proiect de lege cu obiect similar a fost contestat la Curtea Constituțională.

Astfel, prin Decizia Curții Constituționale nr.406/2016 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea unui teren din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, aflat în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate "C.F.R." - S.A., în domeniul public al orașului Teiuș și în administrarea Consiliului Local al Orașului Teiuș, județul Alba, la punctul 31, Curtea Constituțională a statuat următoarele : *“În ceea ce privește cea de-a doua critică de neconstituționalitate formulată, Curtea reține, cu valoare de principiu că, în situația particulară a terenurilor ce fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale singura posibilitate de transmitere a acestor bunuri din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale este aceea ut singuli, prin legea organică de modificare a legii organice prin care terenul a fost declarat obiect exclusiv al proprietății publice. De aceea, în această ipoteză, nu își*

găsesc aplicabilitate considerentele reținute în jurisprudența Curții, potrivit cărora legile astfel adoptate ar fi neconstituționale, întrucât ar avea caracter individual. Prin urmare, din această perspectivă, în situația de principiu enunțată, Curtea reține că dispozițiile art. 1 alin. (4), art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție nu sunt incidente”.

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate, considerăm că, în vederea soluționării problematicei expuse, este necesară promovarea unui proiect de **Lege privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale “Apele Române” în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale sau consiliilor județene ale acestora.**

PAȘU NICOLAE SEBASTIAN V.
DOBREȚĂ IONELA VIORELA
LATĂR SORIN

CIOLACU I. MARCEL
SUCIU V. DANIEL
PĂLE BĂNUȚ
ROMASCANU LUCIAN
SĂRĂREANU LUCIANA